

ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIENIA

Drodzy, skąd pomysł na święto dziękczynienia, zwane też świętem plonów czy świętem żniw?

Dlaczego taki zwyczaj mewają chrześcijanie może nie we wszystkich, ale w wielu zborach, aby obchodzić takie święto?

Otwórzmy *III Ks. Mojż. 23:39-43*

39. Lecz piętnastego dnia siódmego miesiąca, gdy zbierzecie plony ziemi, obchodzić będziecie święto Pana przez siedem dni. W pierwszym dniu będzie całkowity odpoczynek i w ósmym dniu będzie całkowity odpoczynek.

40. W pierwszym dniu weźmiecie sobie owocu ze szlachetnych drzew, gałzki palmowe, gałzki z drzew rozłożystych i z wierzby nad potoku i będziecie się weselić przed Panem, Bogiem waszym, przez siedem dni.

41. Będziecie je uroczyście obchodzić jako święto Pana przez siedem dni co rok. Jest to wieczna ustawa dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić,

42. Będziecie mieszkać w szałasach przez siedem dni. Wszyscy krajowcy w Izraelu mieszkać będą w szałasach,

43. Aby wiedziały wasze przyszłe pokolenia, że w szałasach kazałem mieszkać synom izraelskim, gdy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

Takie święto ustanowił Bóg dla narodu izraelskiego.

Święto Namiotów, inaczej święto Szałasów, albo święto Kuczek przypada w piętnastym dniu tiszri, siódmego miesiąca według kalendarza biblijnego. Zwykle jest to koniec września lub tak, jak dzisiaj początek października.

Drodzy to Izraelskie święto namiotów jest po pierwsze bardzo radosnym świętem rolniczym. Zebrano plony z pól i sadów. Stodoły czy spichlerze są pełne darów Boga, darów z ziemi.

Czy nasze serca, podobnie jak te spichlerze są wypełnione dziękczynieniem?

A dlaczego nasze serca miałyby być wypełnione dziękczynieniem Bogu?

Znów łatwiej nam to zrozumieć patrząc na Izrael.

Drodzy czytaliśmy w w.43, że Bóg nakazał Izraelitom podczas tego święta mieszkać w szałasach i nawet wyjaśnił z jakiego powodu, jak czytaliśmy:

43. Aby wiedziały wasze przyszłe pokolenia, że w szałasach kazałem mieszkać synom izraelskim, gdy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

To święto w Izraelu upamiętniało cudowne wyzwolenie narodu wybranego z niewoli Egipskiej i ich wędrówkę przez pustynię, kiedy to mieszkali właśnie w namiotach.

Drodzy podobnie dla nas to dzisiejsze święto powinno być nie tylko świętem, kiedy dziękujemy Bogu za plony, żniwa, ale przede wszystkim wdzięcznością Bogu za wyzwolenie z niewoli grzechu.

Bóg użył Mojżesza, aby wyprowadził Izrael z Egiptu.

Bóg użył własnego Syna – Chrystusa, aby przez swoją śmierć na krzyżu wyprowadził nas z niewoli grzechu. Jak wyraził to ap. Paweł w:

Rzym. 6:22. Teraz zaś, wyzwoleni od grzechu, a oddani w służbę Bogu, macie pożytek w poświęceniu, a za cel żywot wieczny.

To dzisiejsze święto jest podziękowaniem Temu, który nie tylko nas uwolnił z grzechu, ale sprawił, że oddaliśmy się Jemu w służbę, jak czytamy w:

Rzym. 6:17-18

17. Lecz Bogu niech będą dzięki, że wy, którzy byliście sługami grzechu, przyjęliście ze szczerego serca zarys tej nauki, której zostaliście przekazani,

18. A uwolnieni od grzechu, staliście się sługami sprawiedliwości,

Jakie inne analogie związane ze Świętem Namiotów ze S.Testamentu postrzegamy w związku z dzisiejszym świętem dziękczynienia?

Otóż obchody święta dziękczynienia wyróżniały się szczególnie dwoma elementami:

- wylewaniem wody w Świątyni

- jasnym oświetleniem w Świątyni

Otóż kapłan przynosił z sadzawki Syloe wodę do Świątyni i wlewał ją do basenu przy ołtarzu. Ten symbol wylewania wody wskazywał na prośbę do Boga o obfite jesienne deszcze na koniec zbiorów. Ale to wylewanie wody miało też symbol chrześcijański, mianowicie:

- wskazywało na oczekiwanie Izraela na wylanie Ducha Świętego na wszystkie narody. O czym też prorokował Joel w 3:1:

1. A potem wyleję mojego Ducha na wszelkie ciało, i wasi synowie i wasze córki prorokować będą, wasi starcy będą śnili, a wasi młodzieńcy będą mieli widzenia.

I to wylanie Ducha Świętego miało oczywiście miejsce w N.Testamencie w dniu Zielonych Świąt, Pięćdziesiątnicy.

W czasie wylewania wody, Lewici dziękując Bogu śpiewali w Izraelu Psalm, np. Psalm 118, który kończy się takimi słowami:

Ps. 118:25-29

25. O Panie, racz zbawić, O Panie, racz poszczęścić!

26. Błogosławiony, który przychodzi w imię Pana! Błogosławimy wam z domu Pańskiego.

27. Pan jest Bogiem, On nas oświeca. Zawiążcie korowód z gałązkami Aż do narożników ołtarza!

28. Tyś Bogiem moim, przeto dziękować ci będę; Boże mój, będę cię wywyższał.

29. Dziękujcie Panu, albowiem jest dobry, Albowiem laska jego trwa na wieki!

Jakie znaczenie ma dla nas, ten śpiewany zwrot „racz zbawić”?

Otóż siódmy dzień tego Święta Namiotów, nazywany był „Wielką Hosanną”?

Dlaczego?

Mianowicie te słowa „racz zbawić” to po hebrajsku „Hoszana”, co tłumaczymy „Hosanna”.

Tym Psalmem Izraelici w dniu dziękczynienia modlili się o przyjście Zbawiciela, Mesjasza.

Z jaką historią z N. Testamentu kojarzy się nam to wołanie „Hosanna” czyli „Racz zbawić”?

Mat. 21:9

9. A rzesze, które go poprzedzały i które za nim podążały, wołały, mówiąc: Hosanna Synowi Dawidowemu! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim. Hosanna na wysokościach!

Drodzy, rozumiejąc to, możemy lepiej zrozumieć to co uczynił Jezus właśnie w czasie Święta Namiotów, czyli właśnie w czasie Święta Dziękczynienia. Czytamy o tym w Ew. Jana 7:1-2, w.14 i 37-38

1. A potem chodził Jezus po Galilei; nie chciał bowiem iść do Judei, bo Żydzi zamierzali go zabić.

2. A było blisko żydowskie święto namiotów.

Jan. 7:14

14. A gdy już minęła połowa świąt, wstąpił Jezus do świątyni i nauczał.

Jan. 7:37-38

37. A w ostatnim, wielkim dniu święta stanął Jezus i głośno zawołał: Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije.

38. Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej.

Wyobraźmy sobie Jezusa, który wchodzi do Świątyni w ostatnim dniu Święta Dziękczynienia czyli w tzw. dniu „Wielkiej Hosanny”. I właśnie wówczas w świątyni wylewano wodę z sadzawki Syloe do basenu przy ołtarzu i w czasie tego wylewania wody kapłani śpiewają Psalm 118: Panie „racz zbawić”, a co robi Pan Jezus:

Pan Jezus na tę modlitwę zanoszoną do Boga, otwiera swój głos w Świątyni i woła:

Jeśli kto pragnie, niech przyjdzie do mnie i pije.

Kto wierzy we mnie, jak powiada Pismo, z wnętrza jego popłyną rzeki wody żywej.

Na jaką ważną prawdę wskazał tym samym Żydom Pan Jezus?

Mianowicie, że to On jest odpowiedzią na ich modlitwy, bo to On jest tym posłanym przez Boga Zbawicielem, Mesjaszem.

Jak mogli zareagować Żydzi na takie słowa Jezusa?

Czy to On, syn cieśli z Nazaretu jest obiecany Mesjaszem?

Drodzy, otóż jedni uwierzyli w Niego, a inni nie, jak czytamy w w.43:

Jan. 7:43

43. Powstał więc z powodu niego rozłam między ludem.

Jaka jeszcze inna była cecha charakterystyczna podczas Święta Dziękczynienia, na którą wskazał Chrystus?

Otóż było w Izraelu oświetlenie świątyni . Otóż w czasie tego święta, osoby przychodziły do świątyni z pochodniami. W świątyni płonęły złote świeczniki. To światło w świątyni wskazywało na Boga, który tam się znajdował, na Boga, który jest światłem świata.

I spójrzmy na Jezusa. To właśnie Jezus wygłaszając mowę następnego dnia w świątyni nie tylko odniósł się do tego pierwszego symbolu czyli wody, ale i tego drugiego

symbolu święta dziękczynienia czyli światła w świątyni. Przeczytajmy kilka wersetów, które do tego nawiązują, mianowicie otworzmy Jana 8 r.:

Jan. 8:12

12. A Jezus znowu przemówił do nich tymi słowy:

Ja jestem światłością świata; kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość życia.

Jan. 8:36

36. Jeśli więc Syn was wyswobodzi, prawdziwie wolnymi będziecie.

Zobaczmy – Jezus oznajmia przed Żydami tę wspaniałą prawdę, że nie muszą już wylewać wody czy palić świec w świątyni wyczekując na Mesjasza, gdyż Bóg już Go posłał w Jego osobie. Jezus objawia siebie jako żywą wodę i żywe światło.

A jak reagują Żydzi?

Czy cieszą się, że w końcu doczekali się Mesjasza?

Jak kończy się ta historia?

Otóż przeczytajmy:

Jan. 8:58-59

58. Odpowiedział im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, pierwszej niż Abraham był, Jam jest.

59. Wtedy porwali kamienie, aby rzucić na niego, lecz Jezus ukrył się i wyszedł ze świątyni.

Drodzy, a jak Polacy zareagowaliby dzisiaj, gdyby pojawił się Jezus, ich Zbawiciel? Ilu okazałoby Mu wdzięczność oddając Mu swoje serce, swoje życie! A ilu Polaków porwałoby kamienie, aby na niego rzucić!

Jakże wielu z nas tak bardzo kocha grzeszne życie, że nie chce, aby jakiś Zbawiciel wyzwalał z grzechu ! Po co!

Panie Jezu, Twoje miejsce jest może na tronie w niebie, a może raczej na łańcuszku, gdzie pozostajesz wisząc na krzyżu, ale na pewno Twoje miejsce nie jest na tronie mojego serca.

Od tronu mojego serca to trzymaj się Jezus z daleka!

Ale może niektórzy z nas, chrześcijan inaczej reagujemy na Jezusa. My chrześcijanie nie obchodzimy dziś starotestamentowego Święta Namiotów, ale mamy święto dziękczynienia i koncepcja jest podobna, po plonach należy dziękować Bogu i radować się Nim, że jest pośród nas i za to co czyni w naszym życiu.

Ale jak możemy najbardziej oddać Bogu podziękowanie, chwałę?

Czy wypowiadając często w modlitwie słowo – „dziękuję”?

Otóż nie. Mamy przykład osoby, która mówiła już Bogu dziękuję. To był faryzeusz, który wszedł do świątyni, aby się modlić. Pamiętamy jego modlitwę?

Łuk. 18:11

*11. Faryzeusz stanął i tak się w duchu modlił: **Boże, dziękuję ci**, że nie jestem jak inni ludzie, rabusie, oszuści, cudzołóżnicy albo też jak ten oto celnik.*

Drodzy, ilu z Polaków albo ilu z nas uważa, że jest lepszy od innych i nie ma za co przepraszać Boga.

Czy jestem, jesteś inny? Czy kiedy klękasz do wieczornej modlitwy, to widzisz, że masz za co Boga przeprosić?

Ile razy pada w naszych modlitwach słowo: odpuść, wybacz lub przepraszam...?

W jaki najlepszy sposób możemy okazać Bogu dziękczynienie, wdzięczność?

Otóż kiedy czytamy o Świącie Namiotów, Szałasów czy też Dziękczynienia w S.Testamencie, to Bóg objawia nam z czym możemy do Niego przyjść, jak okazać Mu wdzięczność:

Otwórzmy 5 Moj. 16:16-17

16. Trzy razy w roku zjawi się każdy mężczyzna spośród was przed Panem, Bogiem twoim, na miejscu, które wybierze: w Świąto Przaśników, w Świąto Tygodni i w Świąto Szałasów, lecz nie zjawi się przed Panem z próżnymi rękami,

17. Ale każdy przyjdzie z odpowiednim darem swoim według błogosławieństwa, jakiego Pan, Bóg twój, ci udzielił.

Drodzy jaka lekcja płynie tutaj dla nas?

Kiedy przychodzimy do Boga w czasie dzisiejszego Świąta Dziękczynienia to mamy przyjść z darem do Niego.

Z jakim darem?

Przyp. 23:26

26. Synu mój, daj mi swoje serce, a twoje oczy niechaj strzegą moich dróg!

Drodzy, Bóg nie chce, abyś dzisiaj przychodził do zboru z pustymi, albo z próżnymi rękami, jak czytaliśmy. On pragnie w pierwszej kolejności naszego serca.

Czy oddałeś już Mu swoje serce?

Jakim jeszcze darem możemy wyrazić naszą wdzięczność Bogu w tym dniu Dziękczynienia?

Drodzy, czytaliśmy w tym fragmencie o Świącie Szałasów, tak:

Ale każdy przyjdzie z odpowiednim darem swoim według błogosławieństwa, jakiego Pan, Bóg twój, ci udzielił.

Droży Bóg obdarzył nas różnymi darami, abyśmy służyli Mu w Jego Kościele. Czy przychodzisz na nabożeństwo z pustymi rękami czy też po to, aby służyć Bogu swoimi darami?

Obyśmy w dniu dziękczynienia Bogu nie oddawali Mu chwały tylko ustami, ale dając Mu serce i służąc Mu darami w Zborze.

Czy to czynię?

Z tym pytaniem, z tą refleksją chciałbym nas zostawić. Niechaj każdy z nas weźmie sobie to wezwanie z 5 ks. Mojż. związane ze Świętem Dziękczynienia do swojego serca.

Amen

Kol. 3:17

I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu.